

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی اوین در اعتراض به اعدام‌های اخیر!

خبر رسید که بند ۲۵۰ زندان اوین منحل شد، دلیل این امر اعتصاب غذای کلیه زندانیان سیاسی این بند متعاقب اعدام ناباورانه پنج زندانی سیاسی در سپیده دم نوزده اردیبهشت است. اعتصاب غذای این زندانیان مبارز مرتجعین کوتاه بین را شوکه کرده است. آنان انتظار چنین واکنشی را نداشتند و به همین دلیل یا زندانیان را به زندانهای دیگر و یا به بخش زندانیان عادی منتقل کردند. زندانیان مبارز به خوبی دریافته اند که سکوت در مقابل سیاست دشمن، سازشکاری و تسلیم طلبی است؛ و این امر نومیثی را در بین توده ها دامن می زند. اگر بتوان در زندان مقاومت کرد؛ در بیرون از زندان هم می توان مقاومت را سازماندهی و تقویت کرد. به دنبال خشم و اعتراضات وسیع مردم، تحویل اجساد این عزیزان به خانواده هایشان تصمیم گیری در این مورد به شورای امنیت ملی موکول شده است. این خود نشانه هراس مرتجعین از جنایتی است که انجام داده اند.

سرکوب، ترور، حبس، شکنجه و اعدام تدبیر همیشگی حافظان نظام ستم و استثمار علیه اکثریت اهالی و بالخصوص عناصر آگاه و انقلابی بوده است. این بخشی لاینفک از عملکرد دولت بورژوائی در هر رنگ و لباس است. مبارزات مردم طی یکسال اخیر حرکات عصبی و دیوانه وار جانوران اسلامی را برانگیخته است. اعدام پنج تن از بهترین فرزندان مردم اعلام ورشکستگی قطعی ایدئولوژیک - سیاسی رژیم است؛ نشانه آنست که سالها تلاش دیوانه وار شکنجه گران در به بند کشیدن انقلابیون در دهلیزهای تاریک، نتوانسته روحیه مبارزه جویی و امید به تغییر و انقلاب را به زنجیر کشد. صدای گلوله هائی که از پس دیوارهای زندان بگوش میرسد، ضجه های رژیمی است که ضعف و شکست خود را اعتراف میکند. رژیم هم در کارزار ایدئولوژیک - سیاسی خود برای مرعوب کردن مردم در زندان بزرگ ایران شکست خورده و هم درون شکنجه گاههای مخوف.

جنایت های رژیم نباید بی پاسخ بماند و نمانده است. هم اینک بسیاری اعتراض جمعی خود را با تشکیل اجتماعات در برابر زندانها سازمان داده اند. این مبارزات باید مورد حمایت توده های آگاه و انقلابی قرار گیرد و به صحنه مبارزات پرشور سیاسی عمومی تبدیل شود؛ ستمدیدگان برای مغلوب ساختن جمهوری اسلامی باید به حفاظت از فرزندان انقلابی خویش پردازند و هم چون مردمک چشم از آنان در برابر تعرضات رژیم مراقبت کنند.

بدون شک به حساب خونهایی که از جان تک تک عزیزانمان رفته رسیدگی خواهد شد. همانطور که بارها تاکید کرده ایم: "باید بدانیم که رسیدن به حساب جنایتهای جمهوری اسلامی

در مورد زندانیان سیاسی و جانباختگان خلق برای انتقام کشی نیست. حسابرسی به جنایات را نمی توان مترادف با انتقام کشی دانست، بلکه عین عدالت طلبی است. برای اینکه مبارزه برای ریشه کن کردن هر گونه ستم و استثمار و بی عدالتی را پر خروش کنیم باید توده های مردم را از جنایات جمهوری اسلامی علیه زندانیان سیاسی آگاه کنیم و بحساب خون هائی که ریخته شد برسیم. این زخمی همیشه تازه است."

بدون شك اکنون زندانیان سیاسی با مشکلات بزرگی روبرو هستند. آنان باید راه های نوینی برای تبدیل زندان به سنگرهای درخشان نبرد بیابند. سختی در کار جهان، هرگز! تنها باید صعود به قله ها را جرات کرد.

درود بر زندانیان سیاسی مبارز!
مرگ بر جمهوری اسلامی!
زنده باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

حزب کمونیست ایران (مارکسیست _ لنینیست _ مائوئیست)
22 اردیبهشت 1389
www.sarbedaran.org آدرس تارنما
postfach 900211, 51112 koln, Germany آدرس پستی
Haghighat@sarbedaran.org پست الکترونیک